

ALCOOLISMUL - EXISTĂ TOTUȘI SPERANȚĂ !

Sugestia psihologiei laice de a căuta ajutorul în noi înșine este ca un fel de prăbușire spre interior. Creștinismul spune că DOAR Dumnezeu ne poate ridica din mocirlă.

Cuvant inainte

ALCOOLUL!

Un cuvânt atât de cunoscut !

De mame, de soți, soții, părinți sau copii.

Atâtea vieți s-au prăbușit, doborâte de patima alcoolului.

Alcoolul! O substanță sedativă și hipnotică în același timp. Este cel mai vechi lichid toxic, cunoscut încă de la începutul umanității și drogul cel mai răspândit în lume.

Utilizarea sa cronică – alcoolismul – atrage după sine efecte distrugătoare asupra organismului, atacând ficatul, pancreasul, sistemul circulator, sistemul nervos și altele. Bolile produse pot fi: ciroză, arterite, pancreatite, neuropatii, sindromul amnezic al lui Korsakov, encefalopatii, stări dementiale.

Acest drog creează stări de dependență fizică și psihologică, iar sevrajul poate duce la deliuri acute grave.

Folosirea sa foarte răspândită are un cost social enorm. Este un drog încurajat de un puternic suport publicitar, care nu face obiectul unor preocupări legislative serioase. Alcoolul este ușor de procurat și ușor de consumat, dar atât de scump plătit.

Alcoolismul este o durere apărută dintr-o căutare greșită a fericirii, a relaxării, a deconectării de problemele de fiecare zi. Alcoolicul a căutat fericirea peste tot, dar nu a găsit-o, și atunci a ajuns să simtă o tristețe atât de mare încât pământul cu tot ce este pe el i se pare că a devenit inutil.

Dacă s-ar putea desprinde de alcool, dacă ar reuși totuși să se desprindă, atunci ce bucurie i-ar mai rămâne în viață atâta vreme cât nimic din ceea ce trăiește nu se potrivește cu ceea ce a visat? Omul alunecă și este doborât de ideea că lucrurile nu mai au sens, că viața lui nu mai are nici un rost. Iar prin lipsa sensului își distruge viața sa și pe a celor din jurul său.

Copil fiind, am mers la un dispensar. Acolo era un afiș cu un om care ținea strâns o sticlă de băutură în mână. Omul acela rostea următoarele cuvinte:

„Nu-mi luați ultima plăcere!”

Au trecut anii, dar imaginea și cuvintele acelui om au rămas profund întipărite în inima mea. Câtă durere trebuie să se fi strâns în inima unui om care găsește în alcool ultima plăcere!

Cartea aceasta conține mărturii ale unor oameni care s-au lovit de astfel de probleme, de lipsa sensului în viață. Oameni care au încercat să rezolve lucrurile prin alcool și s-au trezit înrobiți de alcool. Oameni care au visat, care au luptat și totuși s-au trezit trăind viața unui străin.

Cartea aceasta este altfel!

Ea conține experiențele de viață ale unor oameni ca mine și ca tine. Cu lupte și înfrângeri. Cu dezamăgirile unor prietenii greșite. Cu suferințe fără număr. Cu strigăte după ajutor. Cu ochi în lacrimi și mâini care se frâng de neputință.

Mărturia unui om îți dă șansa să-ți revezi propria viață în trăirile acestuia. Te ajută să înțelegi că toți avem necazuri, toți avem greutăți.

E un mare curaj să spui lucrurilor pe nume. De unde vine puterea acestor oameni de a da la o parte cortina, ca tu să vezi viața așa cum este ea? Nu ca într-un spot publicitar triumfalist, folosind declarații demagogice, ci cuvinte simple, izvorâte din

INIMI CARE NU SE MAI LASĂ AMĂGITE.

Ceea ce este minunat în mărturia unei persoane este că te face să crezi că și tu poți reuși în ceea ce ea a reușit. Iar dacă problemele tale sunt la fel ca ale celor intervievați în această carte, gândește-te că și tu poți să lupți cu problemele și cu ispitele tale.

Care este secretul biruinței unora dintre cei prezentați pe paginile care urmează? Rămâne ca tu să-l descoperi citind această carte!

Ne plac poveștile despre învingători pentru că vrem să fim și noi printre ei. Dar nu ne ajută decât poveștile adevărate. Te invit să le citești!

Pastor Florin Ianovici

Pentru realizarea acestui documentar am apelat la alcoolici din centre de dezalcoolizare, la foști alcoolici care au reușit să scape de acest viciu cumplit și să-și refacă viața, la medici psihiatri.

Am interviewat membri ai Asociației Alcoolicilor Anonimi, pacienți ai Spitalului de Psihiatrie, am stat de vorbă cu Directorul Penitenciarului Timișoara, cu deținuți, preoți, pastori și trecători de pe stradă.

Unii dintre ei au dorit să rămână anonimi și le-am respectat această dorință.

Scopul acestui documentar este să aducă o rază de speranță în viața celor care știu din proprie experiență ce înseamnă alcoolismul.

Totodată ne gândim cu toată compasiunea și cu toată dragostea în Domnul Isus Cristos, la viețile - cumplite uneori - ale celor care sunt copii, soți, soții, părinți, bunici, colegi sau vecini ai unor persoane căzute în patima alcoolului și le dorim multă

RĂBDARE,
DRAGOSTE ȘI
SPERANȚĂ

Autorul

ALCOOLISMUL – EXISTĂ TOTUȘI SPERANȚĂ !

Partea I

Petre Stanoievici:

În familia mea, unde nu era zi lăsată de bunul Dumnezeu să nu beau cel puțin „o jumătate” și să nu fumez câte două pachete de țigări, nu exista săptămână să nu fie două-trei scandaluri, Dumnezeu a făcut un colț de rai.

Aș minți să spun că în familia mea n-au mai fost discuții. Ba poate uneori chiar și câte-o ceartă, un ton ridicat la soție. Dar nici pe departe nu se poate compara viața pe care o duc din acea seară de 9 martie cu viața pe care am dus-o până atunci.

Pe lângă faptul că mi-am pierdut prima căsnicie, și a doua era să se ducă de râpă.

Mi-am făcut analizele și doctorul mi-a spus că în doi ani, cel mult, ajung în mormânt dacă nu mă las de alcool - dau în ciroză. Aveam timolul 9.

Dar nici măcar frica de moarte sau frica de faptul că a doua soție mă va părăsi nu m-a determinat să mă las de alcool. Însă a venit o zi binecuvântată de Dumnezeu, când L-am acceptat pe Isus Cristos în viața mea ca Domn și Stăpân al meu.

Reporter:

Stimați cititori, unul dintre cele mai răspândite droguri medii, pe plan mondial, este alcoolul.

Ce este alcoolismul? Care sunt efectele alcoolismului și care ar fi câteva remedii ale alcoolismului? La toate aceste întrebări încercăm să răspundem în documentarul de față.

Pentru început Dr.Radu Vraști, medic psihiatru, fost reprezentant al Organizației Mondiale a Sănătății în România.

Dr. Radu Vraști, medic psihiatru:

Alcoolismul este un termen generic, nu este un termen științific. El a fost introdus în secolul al XIX-lea de un medic suedez, care a strâns în acest concept toate aspectele medicale și psihologice și chiar aspectele sociale legate de consumul abuziv de alcool.

Reporter:

Cum se manifestă dependența fizică și psihică de alcool?

Dr. Radu Vraști, medic psihiatru:

Dependența psihică este evidentă la alcoolic prin faptul că are o dorință sau un nesaț, o „râvnă” pentru alcool. Științific se folosește un cuvânt englezesc, care este aproape intraductibil și care înseamnă această dorință și nesaț de a bea.

Alcoolicul se trezește dimineața cu o dorință și o poftă teribilă. El caută alcoolul pentru că îi plac efectele. Dependența fizică este legată de anumite simptome sau anumite semne pe care le descoperă omul treptat-treptat.

Primul lucru ar fi o falsă eficiență la muncă. De exemplu, să zicem că-i muncitor și după ce bea puțin el se simte mai bine, are o coordonare a mâinilor mai bună, vede mai bine, are o precizie mai bună la locul de muncă. Și culmea - unii sunt chiar șoferi.

După aceea se ajunge treptat-treptat la simptome mai neplăcute: transpirațiile, tremurăturile, mai ales tremurături ale extremităților, deci ale mâinilor și a vârfului limbii. Apoi apare o fizionomie aparte, pe care o știe toată lumea: pomeții roșcați-vineții, ochii injectați.

Elena Iacoban:

Eu vreau să mărturisesc că viața mea de dinainte de a-L cunoaște pe Domnul Isus Cristos a fost un calvar, a fost un chin, a fost pur și simplu o mizerie.

Pacient 1 - Spitalul de psihiatrie:

Am băut foarte mult. Am ajuns până la un kilogram și jumătate de votcă pe zi. Dimineața la ora 6 mă trezeam și luam o jumătate. Până la ora 8 sticla era deja goală. Pe la prânz încă o jumătate și seara la televizor încă o jumătate. Asta înseamnă un kilogram și jumătate de alcool pe zi, dar **tărie**, nu glumă...!

Am început așa treptat, nu deodată, până am ajuns la situația în care simțeam nevoia să beau. Deși beam cu scârbă, simțeam însă că trebuia să bag în mine alcool.

Îmi venea rău când luam prima gură, dar apoi venea senzația aceea că n-am limită. Adică, dacă mi se dădea un pahar de bere, atunci mi se deschidea așa o poftă, parcă mă răcăia undeva, și până nu beam încă vreo 6-7-10-15 beri sau un kilogram de votcă nu era bine.

Petre Stanoievici:

Am consumat în vreo două ore și jumătate un kilogram și o sută de grame de țuică fiartă.

Pacient 2 - Spitalul de psihiatrie:

Am ajuns la un kilogram și jumătate de băutură, de dimineața până seara. Și alcool la 33 de grade, nu joacă.

Membru Asociația Alcoolicilor Anonimi - AAA:

Acum mă îngrozesc. Atunci mi se părea insuficient, dar ajunseseam să consum un litru de alcool de 96 de grade, pe care-l diluam cu apă și până seara nu rămânea un strop.

Pacient 2 - Spitalul de psihiatrie:

Am început cu votcă, cu rom de la 50 de grame, apoi o sută, mai târziu cu două sute, mai târziu cu trei sute, mai târziu cu o jumătate, mai târziu cu *kilu*’...

Reporter:

Doamnă Elena Iacoban, relați-ne o întâmplare interesantă din perioada când alcoolul era stăpânul vieții dumneavoastră.

Elena Iacoban:

Numai un om care nu a avut minte a putut să facă așa ceva, ce am făcut eu. Când stau și îmi amintesc acum, cum am putut fi, îmi este destul de greu.

Odată soțul meu era internat în spital și i-a spus copilului, deși Răducu avea doar vreo 5-6 ani atunci, să aibă grijă de mine să nu mai beau și să nu mă lase să plec niciunde.

Răducu, deși era așa micuț, cred totuși că avea mai multă minte ca mine, și a încercat copilul să mă urmărească pas cu pas, ca nu cumva să scap, să ies.

Atunci, ca să-l păcălesc, i-am spus că am poftă să mănânc dulciuri și l-am trimis să cumpere niște biscuiți. S-a dus copilul să cumpere biscuiți. Ușa a încuiat-o, dar se putea ieși pe geam. Pur și simplu am sărit pe geam și am plecat.

Vecina unde am mers a avut un chef cu o seară înainte și mi-am zis: „*Poate că o să mă servească și pe mine cu ceva ce i-a mai rămas*”. Și într-adevăr m-a servit, ca om, dar mie nu mi-a trebuit prea mult. Eram amețită încă de cu seară și după ce am mai băut la ea câteva pahare, am ajuns iarăși, la loc, într-o stare urâtă de beție.

Am rugat-o să mă lase să dorm puțin la ea. Ea m-a lăsat înăuntru și a mers pe la mine pe acasă, l-a văzut pe Răducu plângând, s-a întors și mi-a zis: „*Ileana, du-te acasă că Răducu tău plânge*”.

M-am întors acasă. Ea a fost drăguță și a venit cu mine și m-a condus până acasă. Când am ajuns la poartă, Răducu mă aștepta la poartă, dar când a văzut în ce hal eram, copilul s-a întors cu spatele și a început să plângă. Încercam eu să-l mint că nu-i adevărat, dar degeaba, pentru că el deja mă cunoștea când eram beată și când eram trează.

Deci și pentru el a fost un chin. Se gândea și cum arătam eu când mergeam pe stradă beată și mă vedea lumea și mă cunoștea și-l cunoștea și pe el sau mă vedeau colegi de-ai lui de la școală.

De asemenea, se gândea și la ce urmează când mă vede soțul meu și iarăși scandal și iarăși ceartă și iarăși...

Reporter:

Radu, cum te înțelegeai acum cu mama ta?

Radu:

Făț de cum mă înțelegeam înainte cu ea, când era pe calea băuturii, pot să spun că acum mă înțeleg minunat.

Reporter:

Ai putea să consumi alcool dacă ți-ar oferi cineva?

Radu:

Nu-mi trebuie! Nici să curgă pe stradă și nu-mi trebuie băutură, pentru că știu cât a suferit mama mea din cauza băuturii și câți bani au fost cheltuiți aiurea pe băutură, și alte și alte probleme...

Reporter:

Îți amintești vreun moment în care te-ai certat cu mama ta sau ai fost foarte supărat pentru că ea era beată și consuma băutură?

Radu:

Mi-aduc aminte foarte bine de un anumit moment. Eram la sat la bunici. Plecasem împreună cu ea pentru că ei îi era frică de tatăl meu. Băuse și îi era frică să nu ia bătaie. Am mers la sat la bunică-mea.

Acolo, tot așa, bea, îi cerea bunicii mele bani pentru băutura - banii din pensia bunicii. Mergea în sat și bea. Pe mine bunica mă trimitea după ea: „*Du-te după ea să o aduci acasă!*”. Eu, cum eram mic, trebuia să mai chem un băiat cu mine, ca să o car pe mama. Îmi era rușine să o iau de acolo, de la birt.

Câteodată, îmi aduc aminte, Dumnezeu să mă ierte, am și dat în ea.

Reporter:

Am ieșit pe stradă, să întrebăm trecătorii ce părere au despre alcoolism.

Persoana 1 - pe stradă:

Face bine. ☺ La fraieri! Când oamenii nu se controlează, nu le face bine.

Persoana 2 - pe stradă:

Alcoolul distruge viețile oamenilor, inclusiv viețile copiilor în familie.

Reporter:

Aveți în familie persoane care sunt alcoolici?

Persoana 2 - pe stradă:

Da, am pe cineva în familie. Și a fost un dezastru. A fost și este încă, pot spune, un dezastru.

Reporter:

Din ce cauză a fost un dezastru? Ce s-a întâmplat?

Persoana 2 - pe stradă:

Din cauza alcoolului a neglijat multe. Trăind doar pentru a mânca, a dormi, a bea și a se trezi din nou să bea, să mănânce, și iar să doarmă, neglijând copiii și responsabilitățile din familie, s-a ajuns la un dezastru.

Persoana 3 - pe stradă:

M-ați luat așa pe nepregătite. Nu pot să formulez un răspuns.

Persoana 4 - pe stradă:

Cred că e o boală.

Persoana 5 - pe stradă:

Am o părere proastă. Mai luăm și noi câte o bere, ca tot omu'. Dar nu...

Persoana 6 - pe stradă:

Cred că este profund dăunător.

Persoana 7 - pe stradă:

Nu ar trebui să existe alcool pe lumea asta.

Persoana 8 - pe stradă:

Este dezastru cu alcoolismul. Distruge și sănătatea! Este ceva care n-ar trebui să existe.

Persoana 9 - pe stradă:

Despre alcoolism am o părere foarte proastă. De la alcoolism vine violul, crima, hoția, banditismul și toate escrocheriile vin de la alcool. Asta v-o spun.

Despărțire în familie, batjocură de copii, de tot și toate. Despre alcoolism am ultimele cuvinte: cele mai proaste lucruri vin de la alcoolism. Țsta-i adevărul.

Reporter:

Cunoașteți persoane care sunt alcoolice?

Persoana 9 - pe stradă:

Sunt destule, vai de capul meu, că la fiecare 5 metri îs toți alcoolici, toți boschetari și toți criminali. Vă spun, de la alcool îs toți, toți.

Că-n loc să facă un magazin sau să facă un spital, ei fac birturi pentru alcoolici și pentru bandiți. Și acolo se adună. Începând de la cea mai mare prostie până la ultima, acolo se adună, în birturi.

Reporter:

La penitenciar am căutat să aflăm legătura între infracțiuni și consumul de alcool.

Directorul Penitenciarului Timișoara, Ioan Băla:

Cei care consumă alcool în mod sporadic și săvârșesc infracțiuni, fără a fi etilici (alcoolici), reprezintă un procentaj de aproape până la 90% din numărul celor aflați în închisoare.

Una dintre cauzele care generează fenomenul infracțional, unanim recunoscute și regăsite în documentele din dosarele penale ale infractorilor care sunt privați de libertate, este consumul de alcool.

De la banalele furturi, dacă un furt poate fi numit un act banal, și până la infracțiuni săvârșite cu violență, cu un grad de sadism și de agresivitate extraordinar, regăsit în geneza infracțiunilor de omor deosebit de grav, sunt legate de consumul de alcool.

Una dintre cele mai răscolitoare situații este cea a unui deținut multirecidivist, cunoscut ca având un comportament agresiv și violent.

Sub imperiul băuturilor alcoolice în exces, acesta a ucis-o cu sânge rece pe concubina lui. Era într-o stare de ebrietate atât de avansată, și el și victima, încât după ce a omorât-o, acesta a dormit efectiv pe cadavrul concubinei lui.

În ziua următoare a transportat-o de la etajul III, unde locuia, până la parter, trasă de picioare, cu capul căzând pe scările blocului în care locuia, situație la care au asistat și vecinii acestuia.

În prezent este condamnat pentru lovituri cauzatoare de moarte și mai multe infracțiuni de tâlhărie.

Deținut 1 - în Penitenciar:

Ăsta, L.A. îi cel mai periculos.

Deținut L.A. - în Penitenciar:

Păi io, ce-am făcut tată, io? Io îs cel mai cuminte din pușcărie.

Reporter:

Care este poziția Bibliei, care este poziția lui Dumnezeu în ceea ce privește alcoolismul?

Pastor Daniel Cocar, Biserica Baptistă:

Vreau să amintesc pentru început un verset din cartea Proverbe, capitolul 23, versetul 20:

„NU FI PRINTRE CEI CE BEAU VIN”.

Aceasta este poziția lui Dumnezeu, a Cuvântului lui Dumnezeu.

Apoi, în versetele 29, 30 și 31, Biblia spune așa:

„Ale cui sunt vaietele?

Ale cui sunt oftările?

Ale cui sunt neînțelegerile?

Ale cui sunt plângerile?

Ale cui sunt rănille fără pricină?

Ai cui sunt ochii roșii?”.

Răspuns:

„Ale celor ce întârzie la vin

și se duc să golească paharul cu vin amestecat.

Nu te uita la vin

când curge roșu

și face mărgăritare în pahar;

el alunecă ușor,

dar, pe urmă, ca un șarpe mușcă

și înțepă ca un basilisc”.

Beția distruge nu numai trupul, nu numai familia, ci beția distruge sufletul și distruge relația cu Dumnezeu. Și cred că alcoolismul este un păcat.

Deși oamenii încearcă să excludă din vocabularul uman cuvântul „păcat” și să-l înlocuiască cu altele, cum ar fi „vicii”, de exemplu, ei nu vor reuși niciodată lucrul acesta - păcatul rămâne păcat.

Deci nici un bețiv nu va ajunge în Împărăția lui Dumnezeu dacă nu se lasă de păcat.

Reporter:

Care sunt valorile pe care Dumnezeu le consideră a fi importante?

Preot Marius Ioana, Biserica Ortodoxă:

Alcoolismul este o patimă, este un păcat pentru că face ca viața noastră să se dubleze. Alcoolicul trăiește o viață dublă.

Îți creează o viață imaginară aici pe pământ, iar după câteva ore poate să te readucă la realitatea crudă pe care o trăiești și cel mult poate să-ți ofere un confort oarecare pentru puținul timp pe care-l petreci în stare de ebrietate.

Viața unui om care a căzut în această patimă a alcoolului este tragică nu numai pentru societate, nu numai pentru familie, dar și pentru sine este un dezastru personal.

Este tragic ca, din clipă în clipă, din zi în zi, periodic, să te dedublezi. Este o dramă sufletească această dedublare, această recurgere la drogul acesta care este alcoolul.

Și războiul nostru este un război nevăzut, cu duhurile acestei lumi, care, de fiecare dată, parcă-ți șoptesc la ureche:

*„Mai încearcă o dată.
Lasă, a trecut clipa aceasta,
hai să mai fii o dată fericit!
Mai încearcă!
Uite, îți dau toată lumea!
Toată lumea aceasta este a ta!”*

În momentul în care ești în stare de ebrietate, ai impresia că toată lumea aceasta este a ta.

Este exact ceea ce spunea diavolul când L-a suit pe Mântuitor pe aripa Templului: „*Dacă Tu Te vei închina înaintea mea, [...] Îți voi da toată*” lumea.

Cam așa se întâmplă cu cei care cad robiți de patimi. În momentul în care au căzut, de acolo, de jos, li se pare că lumea este a lor. Este a lor, dar este o lume pierdută pentru ei. Este o lume pierdută...

Reporter:

Renunțarea la alcool datorită schimbării modului de gândire, cu ajutorul lui Dumnezeu, se face dintr-o dată și fără urmări nefaste.

Dar renunțarea la alcool pe baza propriilor eforturi și cu ajutorul medicamentelor este o experiență dificilă.

Sevrajul care se instalează în primele zile poate dura săptămâni sau luni și există pericolul recăderii.

Dr.2, medic psihiatru:

Pot apărea crize de mânie și de furie. Pacientul poate fi foarte agitat. În funcție de personalitatea lui, se poate manifesta agresiv față de alții sau față de sine. Este un pacient foarte greu de stăpânit, un pacient violent, care își pune în pericol viața lui și viața celor din jur, în funcție de personalitate.

Sunt și cazuri în care pacientul devine foarte deprimat și sevrajul se manifestă doar prin tulburările sale somatice, prin alterarea stării generale, deshidratare, lipsa poftei de mâncare și o serie de simptome somatice care arată că organismul său încearcă să se adapteze, să funcționeze, să-și regăsească echilibrul sau homeostazia în situația întreruperii bruște de alcool.

Pacient 2 - Spitalul de psihiatrie:

Vedeam diferite gongi, cu toate că eram cu ochii deschiși, treaz. Nu eram băut, ci eram cu ochii treji, deschiși, treaz complet. Numa' gongi, diferite insecte, numa' voci, strigăte, înjurături la adresa mea, că mă omoară, voci cunoscute, prietenii pe care-i cunoșteam eu. Dar nu era nimeni, în fond.

Aveam o senzație cumplită de mâncărime. Mă băgam în cada de baie, sub apă, dar eram conștient. Gongile se urcau pe mine și eu mă băgam în apă ca să nu se pună pe mine. Totuși, chiar și pe sub apă se puneau pe mine. Și numa' gongi. Dar totul era doar în imaginația mea.

Deschideam robinetul de la chiuvetă ca să mă spăl, și începea muzica să cânte. „*Mă, da' ce sunt prost sunt*”, îmi ziceam. „*Cum vine muzica din robinet?*” Închideam robinetul, nu mai era muzică, iar deschideam robinetul, iar începea muzică: populară, ușoară. Și iarăși mă întrebam: „*Da' de unde? Cum așa?*”. Totul era doar în imaginația mea.

Am plecat la lucru, la fabrică, de la trei noaptea. Și în Timișoara parcă era un urlat groaznic. Mi se părea că era muzică pe toate străzile, da-n fond nu era nimic.

Cum am ajuns la fabrica unde lucram, m-am dus în vestiar. Aveam o bancă lungă și m-am trântit acolo pe ea.

Am început să aud voci la geamuri: „*Gata, hai să-l omorâm, ăsta-i al nostru acu!*” *Îl prindem. Îl batem! Îl omorâm!*”.

Am auzit că parcă se suiau pe baracă, pe acoperiș. Aveam un topor de tăiat lemne lângă mine și m-am apucat să dau în geamuri, să sparg geamurile. Și alte și alte chestii din astea. Toate din cauza alcoolului, bineînțeles.

Reporter:

Stimați cititori, este adevărat că nu toată lumea ajunge la o stare patologică în urma consumului de alcool.

Există și persoane care consumă alcool într-un mod echilibrat, care știu să-și păstreze rațiunea, DAR ATENȚIE: „*Pentru noi un pahar este prea mult,*

dar, după aceea,

următoarele o sută sau o mie sunt prea puține

ca să ne mai astâmpere setea!” spunea cineva.

Uneori **ACEST PRIM PAHAR, CARE ÎNSEAMNĂ PEA MULȚ**, se ia cu acordul părinților sau fără acordul lor, cu prietenii sau la diferite ocazii.

Membru AAA:

Începuturile băutului meu, ca să zic așa, se leagă de anii de liceu. Eram într-o clasă cu multe fete, destul de puțini băieți, iar eu eram destul de timid și nu mă știam purta cu fetele. De asta simțeam nevoia să prind curaj.

Am avut un cerc de prieteni cu care mă întâlneam destul de des la chefuri. Culmea este că părinții prietenilor și prietenelor mele ne lăsau singuri în apartament și ne puneau la dispoziție cantități destul de serioase de băutură.

Băutura fiind la îndemână, simțind nevoia să trec acel prag de timiditate, am început să beau un pahar, două, trei. Mi-a plăcut gustul. Am început să văd cum e și băutura asta și cealaltă și așa mai departe.

Și așa, astăzi am început cu un păhărel, a doua zi am mai băut un păhărel. Păi, zic: „*Dacă merge un păhărel, mai merge încă unul, că ce-i un păhărel?*”.

Dar nu era nici o problemă. Când se întâmpla să mă îmbăt, a doua zi îmi era rău. Mă scuzați, se întâmpla să vărs, să vomit, că acestea sunt efectele beției. Și nu mă mai gândeam la băutura săptămâni sau luni de zile.

Dar crescând treptat-treptat și cantitatea de băutură, a venit un moment când simțeam deja nevoia să beau zilnic.

Este un prag insesizabil. Nu pot să spun nici acum când am trecut acel prag invizibil - de la un băutor normal, chiar un băutor abuziv, să zicem - la faptul că am ajuns dependent de băutură.

Reporter:

Stimați cititori, știți care este rata consumului excesiv de alcool între tinerii de liceu și de școală generală, cei care vor fi adulții de mâine?

La liceu, peste **70%** dintre băieți și

aproape **40%** dintre fete au trăit cel puțin o

dată experiența de a fi beat.

La școala generală aproape **60%** dintre băieți și

30% dintre fete

au trăit cel puțin o dată această experiență.

Consumatori ocazionali de alcool:

aproape **90%** dintre băieții și fetele de liceu

și **80%** dintre băieții și fetele de școală generală.

Consumatori frecvenți:

peste **80%** între băieții de liceu și

60% între fetele de liceu.

Privind lucrurile din această perspectivă, situația este deja gravă.

***

Alcoolismul poate să producă plăcere, în prima fază. Dar există și un altfel de efect, și anume sinuciderea.

Membru AAA:

Am gustat un păhărel de băutură. Cu atât am început!

Însă ajunsesem să fiu atât de degradat, atât de disperat pentru că nu mai puteam nicidecum să încetez băutul, nu mai puteam să mă las de băutură sub nicio formă, încât am zis: „*Eu altă soluție nu mai am. Dacă nici prin programul Alcoolicilor Anonimi n-am reușit să încetez băutul, înseamnă că pentru mine nu mai există nici o soluție*”.

Și m-am hotărât să-mi pun capăt zilelor. Am cochetat câteva săptămâni cu fel și fel de metode: ce și cum. Am încercat să-mi bag degetele și în priză, dar mi le-am retras repede când am simțit curentul.

Atunci am luat niște somnifere și calmante. Am luat o sticlă de votcă și le-am înghițit cu jumătate din votcă. Am scris o scrisoare de adio și m-am culcat.

După 12 ore m-a găsit soția într-o comă profundă. Se pare că Dumnezeu a avut alte planuri cu mine, pentru că mai exist. Acum trăiesc o viață nouă.

Elena Iacoban:

A încercat diavolul să-mi ia mintea în așa fel încât să-mi iau zilele. Până acolo am ajuns. Mă gândeam: „*O, cât durează? Și și-așa acum n-o să mă mai ierte soțul meu*”. Sau mă gândeam: „*Cât durează să mă arunc în fața unui tren sau să-mi leg o funie la gât?*”. Să știți că diavolul este foarte obraznic și foarte șmecher.

Reporter:

Un alt efect al alcoolului poate să fie violența.

Petre Stanoievici:

Mă certam cu soția; găseam întotdeauna motive, pentru că eram cu „*capul plin*”. Îi spuneam: „*De ce-ai fost așa drăguță, așa amabilă, cu cutare sau cutare?*”. Și atunci recurgeam la... eram agresiv... o băteam, ce mai.

Dacă era prea sobră, după ce plecau prietenii mei de pahar, îi spuneam: „*De ce ai fost așa de 'acritură'?*” - aveam expresia asta a mea.

Dacă era prea amabilă, nu era bine, dacă era prea serioasă, nu era bine și nu ieșea cu mine la capăt în nici un fel. Era scandal de fiecare dată.

Biata femeie, cred că ea a gustat iadul aici, pe pământ.

Pacient 3 - Spitalul de psihiatrie:

Am ajuns să fac și o hepatită, aproape o ciroză, că m-au și pensionat la 36 de ani.

Pacient 2 - Spitalul de psihiatrie:

Alții, dacă mai vor să continue și ei cu băutul, atunci o să aibă și ei probleme ca mine. Și dacă nu se opresc, le spun ce mi-a spus și mie doamna doctor: „*Dacă nu te oprești să mai bei, o să ajungi acolo... la 2 metri sub pământ*”.

Petre Stanoievici:

Prietenul meu îmi spunea: „*Petre, prima căsnicie ți s-a pulberat, s-a dus de râpă. A doua am înțeles că ți se clatină. Oprește-te, Petre! O să mergi în iad!*”.

Eu spuneam: „*Nu știe nimeni dacă există rai sau iad. Nu s-a întors încă nimeni de acolo. Moare omul și-l mănâncă viermii*”.

El a continuat: „*Ar fi grozav dacă s-ar întâmpla așa. Dar Biblia spune, Petre, că după moarte urmează judecata. Și omul este chemat în fața lui Dumnezeu să dea socoteală pentru tot binele și tot răul pe care l-a făcut cât trăia în trup*”.

.....
.....
.....

ALCOOLISMUL – EXISTĂ TOTUȘI SPERANȚĂ !

Partea a II-a

Reporter:

Vă invit, stimați cititori, să continuăm incursiunea în problema alcoolismului.

Petre Stanoievici:

Mergem la una mică...!

Mergem la una mică...! ☺

Deținut 3 - în Penitenciar:

Mă numesc deținutul R.C., aflat în Penitenciarul Timișoara, condamnat la 12 ani pentru lovituri cauzatoare de moarte.

Vreau să vă spun cum am ajuns aici. Regret toată viața mea ceea ce-am făcut, iar ceea ce-am făcut n-am făcut bine. M-am bătut cu cineva, am comis un omor deosebit de grav și lovituri cauzatoare de moarte.

Am doi copii. Regret toată viața mea. Am făcut asta din cauza alcoolului. Eram băut. Nu mi-am dat seama ce fac. Au fost anii tinereții. Mi-am neglijat familia, mi-am neglijat copiii și am ajuns aici în penitenciar. Regret toată viața mea ceea ce-am făcut.

Reporter:

Care era situația în familia dumneavoastră?

Deținut 3 - în Penitenciar:

Beam alcool, beam bere, beam orice fel de tărie. Îmi neglijam familia, îmi neglijam copiii. Regret toată viața.

Am doi copii - o fată și un băiat. Cu soția mea am fost cununat, dar acum am divorțat. Regret toată viața mea. Pentru această femeie eram în stare să fac orice crimă.

Dar datorită alcoolului, datorită băuturii, ea m-a părăsit, bineînțeles, a divorțat de mine cât am fost la penitenciar ca să execut o altă pedeapsă.

Reporter:

Câtorva trecători de pe stradă le-am adresat întrebarea: „Cum ați caracteriza o persoană alcoolică?”.

Persoana 1 - pe stradă:

Nu sunt în măsură să judec pe nimeni. Îmi pare foarte rău și mă simt groaznic când văd oameni care sunt dependenți de alcool, dar nu pot face absolut nimic pentru ei, atâta timp cât ei nu decid să renunțe la alcool.

Persoana 2 - pe stradă:

Ca un om care nu cunoaște măsura.

Persoana 3 - pe stradă:

Iresponsabil.

Persoana 4 - pe stradă:

O boală cronică. Dependență sau așa ceva.

Persoana 5 - pe stradă:

Nu știu.

Persoana 6 - pe stradă:

Deci un alcoolic ar fi ca un om ratat.

Persoana 7 - pe stradă:

Sunt mulți care beau și sunt dependenți de alcool. Nu pot trăi fără băutura.

Persoana 8 - pe stradă:

N-ar trebui să bea. Cine bea peste măsură nu-i om.

Persoana 9 - pe stradă:

N-am o părere bună, nu? E ceva rău. Își distruge și organismul și familia prin băutură. Ajunge la rău, nu?

Persoana 10 - pe stradă:

Un om ratat.

Persoana 11 - pe stradă:

Ca un om fără voință și, mai mult decât atât, intrând într-un domeniu mai sensibil... eu cred că alcoolicii sunt stăpâniți de o anumită forță negativă. Și tocmai această forță negativă îi face să nu poată să se lase de alcool.

Reporter:

Vreți să detaliați puțin, vă rog?

Persoana 11 - pe stradă:

Eu cred că îndepărtarea de credința în Dumnezeu a făcut ca lumea să ajungă în situația în care este acum. Viciile acestea - fumatul, băutura, drogurile și așa mai departe - sunt o reflectare a vremurilor pe care le trăim.

Persoana 12 - pe stradă:

În primul rând își adoarme conștiința, apoi se ia cu cei răi, face numai rele, că bune n-are de unde face.

Pastor Daniel Cocar, Biserica Baptistă:

Cristos schimbă viața omului! Pe un alcoolic, Isus Cristos, prin puterea Sa, îl poate transforma într-un sfânt.

Elena Iacoban:

Eu n-am mai băut și n-am mai fumat NU pentru că nu-mi dă voie cineva sau mi-a interzis cineva, ci pentru că Dumnezeu mi-a luat pur și simplu pofta de a mai gusta un pahar de băutură sau de a mai pune o țigară în gură.

Chiar dacă cineva mă supără - am câteodată tendința să mă supăr - dar automat îmi aduc aminte și îmi spun în sinea mea: „Ileana, ai uitat cum ai fost tu? Ai uitat ce-a făcut Domnul Isus pentru tine?”.

Domnul Isus Cristos a murit pentru mine pe Calvar. El a suferit așa de mult: a fost scuipat, a fost batjocorit și a fost răstignit în locul meu.

Reporter:

Probabil că majoritatea dintre noi acceptă valabilitatea principiilor biblice. Dar cum ar trebui să trecem prin încercările și isпитirile pe care le avem de înfruntat în fiecare zi?

Preot Marius Ioana, Biserica Ortodoxă:

Orice încercare care vine asupra noastră trebuie să o purtăm împreună cu Dumnezeu. Dacă nu o purtăm împreună cu Cristos, atunci această încercare poate să devină o povară sub care omul cade cel mai des.

În primul rând trebuie să conștientizăm faptul că noi nu putem să facem nimic singuri, decât împreună cu Dumnezeu. Și creștinul își asumă acest jug și îl poartă împreună cu Cristos, împlinind astfel acel cuvânt pe care-L spune Mântuitorul nostru Isus Cristos: „*Luați jugul Meu [...] căci jugul meu este bun și sarcina mea este ușoară*”. Sarcina lui Cristos este ușoară, și nu este o povară.

Avem cazuri de tineri, cazuri laudabile, care au reușit să depășească această cădere în păcatul alcoolismului. Mulți dintre ei au ajuns în stări dintre cele mai cumplite. Aproape că nu se mai puteau recunoaște dacă sunt oameni sau demoni.

Aveau o viață mai mult închinată demonilor, pentru că în starea de ebrietate în care se aflau, după ce consumau litri sau zeci de litri de alcool, ajungeau să săvârșească păcate dintre cele mai cumplite, păcate care nu pot fi săvârșite de un om care, spunem noi, este cu mintea întreagă.

Spre lauda lui Dumnezeu, acești oameni au reușit să se lase de acest viciu prin ajutorul părintelui duhovnicesc, ajutorul lui Dumnezeu și prin multe sfaturi.

În primul rând, am încercat să le punem Sfânta Scriptură în mână. Ajungând să-și cunoască starea de degradare în care se află și marea milostivire pe care Dumnezeu o are spre tot omul care este căzut, au reușit să se echilibreze și astăzi să se numere printre cei mai buni creștini ai bisericii noastre.

Membri AAA:

Noi trebuie să fim altfel de oameni decât ceea ce-am fost înainte.

Elena Iacoban:

A început să-mi placă să beau și nu-mi mai trebuia să am companie. Beam și de una singură. Soțul meu, când venea acasă de la lucru, mă găsea beată.

Nu știu dacă cineva mă înțelege: câtă suferință am avut eu în toți anii aceia cât am băut.

*UN MARE CHIN A FOST,
UN MARE CHIN A FOST.*

Pentru că băutura asta și plecatul ăsta de acasă, când știi tu că nu ești în patul tău sau la masa ta sau cu copilul tău, era groaznic. Și când mă trezeam, îmi părea rău și mă gândeam: „*Da' cum să mă mai duc acasă?*”.

De multe ori mi se întâmpla să visez că eram tot plecată, tot plecată sau tot beată. Și când mă trezeam și deschideam ochii, mă gândeam: „*Doamne, ce bine că sunt în pat cu soțul meu, sunt acasă, sunt în familia mea!*”.

Mă bucuram nespus și îmi venea atunci să plâng și să-I mulțumesc lui Dumnezeu.

Pacient 1 - Spitalul de psihiatrie:

Cei care citesc acum, să ia aminte la lucrurile astea, pentru că am făcut prostii la beție, pe care le regret.

La școala profesională, când venea cineva de acasă, la internat, aducea ba o pălincă, ba altceva. Sau mergeam acasă și spuneam: „*Trebuie să dăm pentru fondul școlii, trebuie să ne cumpere nu știu ce*”. Dar mințeam și din banii aceia ne adunam 5-6 persoane, făceam o chetă, cumpăram alcool și ieșeam undeva prin boscheți, pe acolo, și îl consumam.

În perioada mea de abținere, din banii adunați, pe care nu i-am mai aruncat pe alcool, am cumpărat un CD player, un televizor color și câte un rând de haine noi pentru copii. Dacă aș fi „*băut*” acei bani, nu aș fi luat nimic.

Membri AAA:

Mi se spunea: „*Fă ceva care necesită efort, concentrare și gândire și care să-ți ia gândul de la băutura!*”.

Am ajuns să frec cu peria de dinți pe jos gresia din baie. Acum râd de treaba asta. Dar cu atâta disperare frecam, până când îmi dispărea obsesia.

Revenea după câteva minute, după o jumătate de oră și îmi găseam iarăși o preocupare care cerea un efort: nu să citesc, nu să mă uit la televizor, că gândul tot încolo mergea: înspre băutura. Până când tot mai rar și mai rar îmi venea obsesia, pofta aceea nebună de a bea.

Reporter:

Care ar fi câteva metode de tratament pe care le aplicați în cazul alcoolismului? Ce se practică la ora actuală pe plan mondial?

Dr.2, medic psihiatru:

În țara noastră, cea mai răspândită este metoda clasică de rehidratare a bolnavului în cursul unei spitalizări, un tratament cu vitamine din grupul B, în special, cu hepato-protectoare.

Este o metodă care face ca pacientul respectiv să se recupereze cumva somatic, dar nu acționează asupra psihicului pacientului, asupra acelor deformări de gândire în centrul cărora este negarea bolii, sistemul de justificări și de pretexte pe care-l are un alcoolic atunci când continuă să bea, cu toate că alcoolul îi face rău.

Nu acționează asupra modificărilor spirituale, pentru că se neagă sau nu se acceptă suficient de bine componenta spirituală a personalității umane, absolut necesară într-o comunicare armonioasă între semeni.

Se spune că boala este 10% substanță - alcoolul - și 90% tulburări de gândire, tulburări emoționale, tulburări de comportament, de adaptare, de personalitate.

Se pare că se moștenește o particularitate a organismului în chimismul cerebral și o particularitate psihologică, o anumită vulnerabilitate psihologică față de această substanță psihoactivă care, de fapt, este un drog, cel mai vechi dintre droguri.

Din păcate acest drog - alcoolul - nu este recunoscut ca atare și se fac chiar reclame pentru consumul de alcool.

Petre Stanoievici:

Mă adânceam pe zi ce trecea tot mai mult în mocirla păcatului. Odată, cineva m-a invitat la Biserică. S-a predicat în acea seară, de 9 martie, din Evanghelia după Luca, de la capitoul 6, unde s-a vorbit din acel text scurt cum Domnul Isus l-a vindecat pe un om cu mâna uscată, paralizată, un om neputincios. Acel om neputincios, din predica pastorului Dugulescu, eram eu. Eu, care de ani de zile doream să mă las de alcool și n-am putut.

Domnul Isus l-a vindecat pe acel om neputincios. Atunci s-a înfiripat în mintea mea gândul că acel Isus poate să mă vindece și pe mine.

Vreau să vă mărturisesc că în acea seară, în cele 40 de minute de predică, Dumnezeu mi-a vorbit în mod deosebit. Și am avut o stare sufletească deosebită.

La terminarea predicii, pastorul Dugulescu a făcut un apel și a spus: „*Dacă cineva dorește să se împace cu Dumnezeu, poate să facă lucrul acesta acum și aici. Dacă ești în sală și dorești să te împaci cu Dumnezeu, arată-I acest lucru*”.

Vreau să vă spun că s-a dat o luptă lăuntrică în mine, care e greu să poată fi explicată. Ziceam în mintea mea, în gândul meu: „*Dacă Dumnezeu e Atotputernic, Atotștiutor, El știe că eu vreau să mă ierte*”. Mă gândeam: „*Să mă împac cu El? Dar ce, când m-am certat eu cu Dumnezeu?*”.

Mă socoteam un om care n-are nevoie de pocăință. La noi în sat se spunea că numa' criminalii, numa' cei care au dat foc casei cuiva trebuie să se pocăiască. Nu știam că pocăința este o poruncă dată de Dumnezeu.

Reporter:

Cum se prezintă situația alcoolismului la femei?

Dr. Radu Vraști, medic psihiatru:

Se constată pe plan mondial o creștere ușoară a alcoolismului la femei. Eu personal cred că este mai mult legată de anumite mondenități sau modernitate, de o anumită participare mai activă a femeii în societate, în sensul că femeia lucrează din ce în ce mai mult, este angajată, și asta se face în detrimentul participării ei în familie.

Femeia a intrat într-un sector în care alcoolul face parte mult mai mult din viață.

Elena Iacoban:

Atunci o luam iarăși de la capăt, știți... o luam de la capăt și porneam. Dimineața mă sculam, beam și astfel nu puteam să-mi păstrez locul de muncă. Nu puteam, pur și simplu. Chiar dacă lucram o perioadă de două-trei luni de zile undeva, când apucam iarăși să beau, eram gata...

Deci eu văd băutura asta ca pe un drog. A doua zi îmi trebuia iarăși, neapărat, să beau. Aș fi dat orice numai să beau iarăși un pahar de băutură. Și de la un pahar începeau mai multe, că...

Reporter:

Vă mai amintiți primul pahar? Cu ce a fost și când a fost primul pahar?

Elena Iacoban:

Primul pahar de băutură cred că l-am băut atunci când eram copil acasă, la părinți. Ne mai dădea mama să gustăm puțin, că nu știu de ce credea că și copiii trebuie să guste, să nu li se pară că-i nu știu ce bunătate.

Reporter:

Domnule dr. Radu Vraști, înainte de a vorbi de pragul care duce la pierderea controlului, să vorbim despre primul pas. Care este primul pas?

Dr. Radu Vraști, medic psihiatru:

Primul pas este iarăși un lucru fascinant. S-a făcut, de exemplu, un studiu foarte interesant pentru cititori. În acest studiu s-au luat copii de diverse vârste, care au fost întrebați dacă știu ce efecte produce alcoolul.

Și copiii cu vârste de la 4 la 5 ani au putut să răspundă, deși n-au gustat niciodată, dar ei au știut ce efecte produce alcoolul.

Deci, primul pas este legat de faptul că noi cunoaștem efectele alcoolului. Le cunoaștem de mici copii, uitându-ne la părinții noștri, mergând la petreceri unde se consumă alcool, vizionând la televizor filme în care eroii beau băuturi alcoolice și așa mai departe.

Așadar noi cunoaștem despre efectele alcoolului, mai ales pe cele, între ghilimele fie spus, „*benefice*”. Le cunoaștem înainte de a gusta alcoolul.

După aceea, există contexte sociale tradiționale, mai ales pentru noi, cei din Balcani. La noi, în România, consumul de alcool și inițierea lui este legată de maturitate. Mai ales la sexul masculin, deci la adolescent: ca să fii bărbat, să fii puternic, să fii omnipotent, să fii dezinvolt, trebuie neapărat să bei.

După aceea mai există un alt set de cauze ale inițierii în consum. Prietenii și anturajul sunt aspecte esențiale în consumul de alcool, mai ales la vârstele de 16-17-18 ani.

Apoi există tradiții legate de petrecerea timpului liber, de petrecerea anumitor sărbători. Cine și-ar închipui, de exemplu, o onomastică fără șampanie? Cine și-ar închipui o nuntă fără băuturi? Sau alte petreceri.

Sau, în mediul rural, aspecte legate de mândria țaranului: „*Uite, asta-i producția mea de țuică de anul ăsta*”. Sau: „*Asta-i producția mea de vin. Ia, te rog frumos, și gustă!*”. Poți să-l refuzi? Îl jignești.

Reporter:

Când începe dependența de alcool?

Dr.2, medic psihiatru:

Începe atunci când pacientul pierde controlul asupra cantității de alcool pe care dorește sau își propune să o consume și, de asemenea, când nu mai are control asupra timpului sau momentului când consumă alcool.

El consumă alcool chiar și în cele mai primejdioase situații: fiind la volan, la serviciu, când e gata să încheie un contract etc.

Pentru a-și face curaj, consumă puțin alcool, după care pierde controlul. Acesta este primul semn de instalare a bolii.

Pastor Daniel Cocar, Biserica Baptistă:

Să facem acum un test foarte scurt. Gândiți-vă la cifra 7, puneți-vă în minte cifra 7. Ne gândim la cifra 7. Acum nu vă mai gândiți la cifra 7. Tot la 7 ne gândim, nu?

Ce să fac ca să-mi scot din minte cifra 7? Trebuie să o înlocuiesc cu altă cifră. Gândiți-vă acum la cifra 1000. Împărțiți 1000 la 4. Este 250, nu? Acum împărțiți 250 la 2. Este 125. Deja v-ați scos șaptele din minte. Observați?

E adevărat că este un exercițiu mental, dar Isus Cristos spune că creștinismul începe cu un exercițiu mental - acela de schimbare a minții. Acesta se numește „*principiul înlocuirii*”. Încearcă-l și vei vedea că va da rod. Dar cu ce să-l înlocuiești? Aici este un mare semn de întrebare.

În clipa când Isus Cristos intră în viața unui om, intră și Tatăl, deci intră și Fiul și intră și Duhul Sfânt. Dumnezeu este o trinitate. Și Dumnezeu intră ori complet, ori nu intră deloc în inima unui om, atunci când omul respectiv îl invită pe Domnul Isus.

Deci prima posibilitate de înlocuire este Isus Cristos, este persoana lui Isus Cristos. Acesta este „*principiul înlocuirii*”. Trebuie să fim plini de Isus Cristos.

Care este a doua înlocuire pe care trebuie să o faci, în clipa când vine pofta aceasta peste tine? Pentru că această poftă a alcoolului vine chiar și peste creștinii autentici !

Pentru că peste cei care au fost alcoolici înainte de nașterea din nou, înainte de mântuire, de încreștinarea lor la modul autentic, peste ei pofta va veni și după aceea.

Dacă ai făcut un păcat înainte de a deveni creștin real, el va încerca să vină la tine și după aceea. Pentru că așa este diavolul.

Dar, în al doilea rând, cu ce să înlocuiești gândurile rele? Știi cu ce? Cu Cuvântul lui Dumnezeu. De asta este foarte, foarte important să memorezi cât mai multe versete biblice.

Este fundamental, este... nu știu cum să accentuez mai mult valoarea și importanța acestui principiu al înlocuirii gândurilor rele cu gânduri biblice.

Cuvântul lui Dumnezeu spune foarte clar că *un om este ceea ce gândește*. Și psihologia, și psihiatria spun exact același lucru: „*Un om este, în final, ceea ce gândește!*”. Deci înlocuiește gândurile rele, murdare, poftele și obscenitățile din mintea ta, înlocuiește-le cu Cuvântul lui Dumnezeu.

De aceea este important să înveți să-l memorezi, să te hrănești cu el; să te îmbibi, fiecare atom al ființei tale trebuie să fie îmbibat cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Încearcă!

În viața mea a dat un randament extraordinar. Pentru că Biblia - Cuvântul lui Dumnezeu - este duh, este viață, este putere.

Știi ce spune unul dintre psalmiști în cel mai lung Psalm, Psalmul 119? În Psalmul 119, în versetele 9 și 11 sunt menționate două valori fundamentale, de care dacă ții cont și ținem cont vom fi salvați.

Primul spune așa:

„*Cum își va ține tânăra curată cărarea?*”.

Răspuns:

„*Îndreptându-se după Cuvântul lui Dumnezeu.*” Și un alt verset din Psalmul 119 spune:

„*Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta*”. Asta înseamnă să aduni, să „*stochezi*” Cuvântul lui Dumnezeu, înseamnă să-ți faci obiceiul să fii disciplinat în fiecare zi, să te hrănești cu Cuvântul lui Dumnezeu, să-l strângi în inima ta.

Și când va veni duhul rău, când va veni patima, când vei fi atacat, să poți să te confrunți cu vrăjmașul. Și să vii înaintea lui cu un verset pe care Duhul lui Dumnezeu ți-l va da la vremea potrivită.

Memorându-l, avându-l stocat undeva în ființa ta, în sufletul tău, în mintea ta, să fii în stare să-l spui imediat.

Și să ai mai multe versete stocate și cântări pe care să le cânti; versete pe care să le declami până când duhul acela rău va fugi de la tine și gândul rău va fi înlocuit cu unul bun.

.....
.....
.....

ALCOOLISMUL – EXISTĂ TOTUȘI SPERANȚĂ !

Partea a III-a

Reporter:

Sugestia psihologiei laice de a căuta ajutorul în noi înșine este ca un fel de prăbușire spre interior. Creștinismul spune că DOAR Dumnezeu ne poate ridica din mocirlă.

Dr. Radu Vraști, medic psihiatru:

Alcoolicul se prăbușește înspre sine însuși, dar nu mai găsește nimic nici acolo. El este un om extraordinar de singur.

Reporter:

Dragi prieteni, credeți că EXISTĂ VREO ȘANSĂ CA VIAȚA DUMNEAVOASTRĂ SĂ SE SCHIMBE, SAU CONSIDERAȚI CĂ E PEA TÂRZIU PENTRU ACEASTA?

N-are sens să vorbim despre alcool - știm ce face alcoolul. Am văzut ce este alcoolismul, care sunt efectele acestuia, dar am văzut și vieți schimbate de puterea lui Dumnezeu.

În ultima parte a acestui documentar vă invit să aflăm câteva răspunsuri posibile la următoarele întrebări: *Se mai poate schimba ceva? Mai poate fi schimbată viața de puterea lui Dumnezeu sau este destinată să rămână sub apăsarea păcatului?*

Membri AAA:

Voiam să încetez să mai beau, pentru că mi-am dat seama că este o problemă gravă și că n-o pot rezolva. Dar n-am reușit și n-am găsit nici o soluție.

Elena Iacoban:

Eram foarte tânără când am început să beau. Și băutura aceasta n-a fost ceva consumat doar ocazional, ci începuse deja să-mi placă să beau. Și plăcându-mi așa de mult, am băut. Devenise deja o obișnuință pentru mine. Când aveam băutura, îmi plăcea.

Membri Asociația Alcoolicilor Anonimi AAA:

Am început consumul abuziv de alcool pe vremea când eram stagiar. Am lucrat trei ani în sudul Olteniei și acolo am început consumul abuziv, cu „zaibăr”.

Reporter:

După începerea consumului abuziv de alcool, ce se mai poate face din punct de vedere medical?

Dr.2, medic psihiatru:

Se face o trecere în revistă a personalității pacientului respectiv, cu ajutorul terapeuților - psihiatri, psihologi, consultanți în probleme de alcoolism etc., care ajută pacientul să-și identifice acele defecte de caracter sau slăbiciuni care se află în spatele consumului abuziv de alcool.

De pildă, tulburări afective cum este imaturitatea emoțională, labilitatea emoțională, pierderea controlului asupra mâinii, faptul de a fi dominat de frică sau de autocompătămire, precum și tulburări la nivel de cunoaștere, idei care nu mai funcționează în prezent, care nu-l mai ajută să se adapteze. Apoi prejudecăți, cum ar fi prejudecata că un pahar n-are cum să-ți strice.

Dimpotrivă, acel prim pahar este cel care duce la recădere. Dar foarte puțini alcoolici ajung să conștientizeze acest lucru sau să-l afle de la un terapeut.

Preot Marius Ioana, Biserica Ortodoxă:

Cei care zac în acest păcat pot să-și periclitizeze mântuirea. La fel ca și desfrânarea și alte patimi, și patima aceasta a alcoolului poate să-i îndepărteze pe fii de Împărăția lui Dumnezeu.

Prin creștinism, Dumnezeu ne-a arătat care este scopul nostru aici pe pământ, care este valoarea vieții aici pe pământ și care este valoarea noastră dincolo de viața aceasta.

Reporter:

Ce metode inedite ați folosit pentru a face rost de alcool? ©

Pacient 1 - Spitalul de psihiatrie:

Fiind șofer în armată, mergeam cu mașina și făceam curse în țară, cu armata. Așa am ajuns să vând motorină și benzină prin sate, contra alcool.

Bine, adevărul este că la volan niciodată n-am consumat...☺. Ba da, de două ori...☺. Dar am avut noroc că nu m-au prins și n-am făcut accident, că altfel poate nu eram aici, eram în altă parte.

Apoi am lucrat la o firmă. Firma aceea a fost desființată juridic și dintre toți cei din atelierul în care am lucrat, a mai rămas unul singur, care păzește și pune sigiliul. Și-am fost trimis în șomaj. Ei, când am fost trimis în șomaj, m-am gândit: „*La vârsta mea, cine te mai angajează și mai ales în meseria pe care o am?*”.

Și atunci, în loc să gândesc lucid, a început să intre spaima asta în mine: „*Ce se va întâmpla?*”.

Atunci m-am gândit să o termin cu viața, că simțeam că începuse să mă înțepe pe la ficat... niște treburi, și vorbitul acesta de unul singur, și gesturi necontrolate... atunci mi-am spus că nu se mai poate.

M-am gândit că acum, fiind în șomaj, dacă reușesc totuși să mă angajez undeva și află cineva că am fost la psihiatrie, o să-mi dea înapoi Cartea de muncă și o să-mi spună: „*Du-te 'la altă masă', că mai avem încă vreo 100 în fața porții, care vor să lucreze!*”.

Reporter:

Domnule doctor, ce părere aveți despre sistemul de justificări al alcoolicilor?

Dr. Radu Vraști, medic psihiatru:

Îmi pare foarte rău că trebuie să fiu un pic cinic. Astea-s alibiuri, pur și simplu sunt alibiuri. El, alcoolicul, este foarte mare specialist în a descoperi și a fabrica nenumărate motive pentru a-și justifica consumul de alcool. Sigur că el merită toată compasiunea noastră și toată dragostea noastră.

Dar, pe de altă parte, după părerea mea, chiar primul pas pentru a intra într-o relație terapeutică cu un astfel de individ, este să îl faci să înțeleagă că este vorba de slăbiciunea lui, de slăbiciunea lui caracterială, de lipsa lui chiar de onestitate în modul de a-și interpreta consumul și abuzul de alcool, pentru că fără această premiză el nu o să-și găsească nici o resursă internă de a se stăpâni sau de a porni pe un alt drum.

Trebuie să știm că jumătate din toată cantitatea de alcool produsă în lume este băută de doar 10% din populația globului. Așadar, să nu ne închipuim că cealaltă jumătate nu au avut sau nu au trecut prin situații în care să se simtă singuri sau neajutorați. Dar totuși n-au apelat la droguri, n-au apelat la alcool.

Reporter:

Care este pragul care duce la pierderea libertății de a se abține de la alcool, la pierderea controlului?

Dr. Radu Vraști, medic psihiatru:

Acesta este un lucru esențial. Când oamenii de știință au încercat să răspundă la întrebările: „*Care este nucleul alcoolismului? Ce-l deosebește pe un om care consumă de unul care nu consumă?*”, atunci toată lumea a ajuns, în privința aceasta, la un numitor comun.

Nucleul alcoolismului este pierderea capacității de a controla consumul. O dată început consumul, chiar dacă persoana respectivă nu este neapărat un alcoolic, ci un om care este pe cale să devină alcoolic, el n-are capacitatea de a se opri. Aceasta se numește pierderea controlului.

El pierde controlul în momentul în care trebuie să se oprească și își pierde capacitatea de a controla sentimentele pe care alcoolul le generează, efectele pozitive, în prima fază.

El vrea mai mult. Se numește „*lubrifiat social*”, adică te simți foarte bine social, începi să vorbești, ești vorbăreț, ești deschis. Ei, el vrea să fie și mai vorbăreț și mai deschis. N-are capacitatea de a se autocontrola.

Membru AAA:

Știam că a doua zi dimineața iarăși am nevoie de băutură. Ajunsesem să beau de unul singur, pentru că nu doream să las un pahar sau să împart cu cineva, deoarece îmi era teamă că nu-mi ajunge mie.

Așa am ajuns la un moment dat să mă trezesc dimineața că - pe principiul „*cui pe cui se scoate*” - trebuie să „*mă dreg*” cu un pahar.

Și am ajuns la nevoia ca dimineața, primul lucru pe care îl făceam nu era să beau un pahar cu apă sau să mă duc să mă spăl pe dinți, ci să iau băutura, cu gândul ca o să mă dreg și după aceea totul va fi în ordine.

Directorul Penitenciarului Timișoara, Ioan Băla:

Din punct de vedere statistic, cele mai numeroase sunt infracțiunile de furt. O bună parte dintre acestea au și conotații economice și sociale. Printre acestea din urmă aș putea să menționez dependența de alcool.

Nevoia de a-și procura și de a consuma zilnic alcool acționează în detrimentul alimentației zilnice, în detrimentul hranei și îmbrăcăminte pentru copii, pentru familie.

Este o situație care se repercutează negativ asupra nivelului de pregătire, asupra stării de sănătate atât fizică, cât și mintală a copiilor.

Apoi relațiile conjugale degenerază în urma certurilor declanșate pe fondul consumului de alcool. Efectiv se ajunge la situații de divorț.

Prin imposibilitatea asigurării mijloacelor materiale și datorită stării tensionale create de alcoolic, fie el soț sau

soție, apar aceste fricțiuni care se repercutează, cel mai adesea în formă gravă, asupra copiilor.

Pacient 1 - Spitalul de psihiatrie:

Am trecut prin abinență și am trecut prin beții crunte. Acum știu cum este mai bine și cum este mai rău.

În ideea aceasta vreau să le sugerez celor care sunt părinți alcoolici să facă în așa fel încât să nu-i vadă copiii. Să nu se certe pentru băutura și să nu vină beți acasă.

În loc să vin acasă la ora 6 beat, mai bine mă plimb până la ora 10-11, când știu că ei dorm, și mă culc atunci, ca să nu mă vadă cum arăt.

Copiii mei sunt mari, sunt la liceu, și ce să învețe de la mine? Ce să le spun: „Băi, fraiere, tu să nu consumi alcool”... iar eu sunt cu sticla lângă mine...?

Am ajuns de multe ori să-mi ascund sticlele nu știu pe unde, ca să nu le găsească cei din familie.

Reporter:

Ce s-ar putea face pentru tratamentul preventiv al alcoolismului?

Dr.2, medic psihiatru:

Tratamentul preventiv în cazul alcoolismului ar trebui să înceapă din primii ani de educație elementară. Sunt țări în care există programe de educație și de tratament al alcoolismului și al dependenței de droguri. Acolo fiecare își știe partea lui de obligații și de responsabilități.

De pildă, în privința prevenirii alcoolismului, principala responsabilitate ar ține de Ministerul Învățământului, de profesori, învățători și cadre didactice, care, prin colaborare cu psihologi și psihiatri, pot stabili o strategie menită să îi facă pe tineri să înțeleagă, pe grupe de vârstă, ce este alcoolismul, cum se poate ajunge la dependența de alcool și ce consecințe poate avea.

Scopul acestor eforturi ar fi ca, pe cât posibil, să scadă numărul celor care consumă alcool chiar și în cantități moderate.

Pacient 1 - Spitalul de psihiatrie:

Bineînțeles că și relațiile din familie s-au cam răcit. Veneau copiii mei, care sunt la școală, și îmi spuneau: „Tati, uite asta, asta și asta. Cum să facem asta și asta”.

Sau indiferent ce făceau, la orice mică prostie, deja mă răstearm la ei și săream în aer ca un cocoș galic. Starea asta le-am dat-o și lor.

Dr.2, medic psihiatru:

Sunt, de asemenea alcoolici la care aceste simptome psihotice - halucinațiile - eventual asociate cu idei delirante pe teme de gelozie sau pe teme de urmărire și persecuție, pot continua luni de zile sau chiar ani de zile, până când se instalează o psihoză alcoolică, pe fond toxic.

Pastor Daniel Cocar, Biserica Baptistă:

Noi ne facem creștini, NU ne naștem creștini, așa ne învață Biblia - Cuvântul lui Dumnezeu. Noi avem harul să-L primim pe Isus Cristos în inima noastră ca Domn și Mântuitor personal, prin rugăciune, prin credință și prin pocăință.

În felul acesta Isus Cristos intră în viața omului. Domnul Isus nu intră automat în viața unui om, ci noi avem dreptul sau privilegiul de a decide singuri să ne facem creștini.

Am consiliat pe cineva care era alcoolic. Când omul acesta l-a invitat pe Domnul Isus Cristos în inima lui ca Mântuitor personal și a înțeles harul lui Dumnezeu și Evanghelia lui Isus Cristos, a aruncat 60 de litri de pălincă la canal și de atunci el nu mai bea.

Cred că asta este o victorie extraordinară: un individ care era beat încontinuu, nu știu câte ore dintr-o zi nu era beat, deci un alcoolic convins, la ora actuală nu mai bea. Evanghelia a demonstrat încă o dată că are putere să schimbe viața unui om. Și aceasta este Evanghelia lui Isus Cristos.

Petre Stanoievici:

În acea seară de 9 martie, Dumnezeu a schimbat viața mea.

Elena Iacoban:

Dumnezeu ne iubește pe noi pe toți, Dumnezeu este dragoste și atât de mult ne-a iubit că L-a dat pe Domnul Isus Cristos să moară pentru păcatele noastre.

Daniel Cocar, pastor:

Cu ce să înlocuiești vidul din tine? Cu Isus Cristos. Am spus că pentru a deveni creștin, pentru a fi iertat de păcatele tale, pentru a primi puterea lui Dumnezeu în viața ta, trebuie să-L inviți pe Isus Cristos în inima și în mintea ta.

Pune-te pe genunchi CHIAR ACUM, împreunează mâinile și roagă-te.

Spune-I:

***„Doamne Isuse,
recunosc că sunt păcătos,
recunosc că am problema aceasta”.***

Nu-ți fie jenă să-ți nominalizezi păcatul. Acesta este primul pas spre eliberare: să-ți nominalizezi păcatul, să recunoști:

***„Da, eu am problema aceasta - alcoolismul -
și nu numai”.***

Pe urmă, nu-ți fie rușine să spui:

***„Doamne Tată,
vreau să devin copilul Tău,
vreau să devin creștin cu adevărat,
nu doar cu numele.
Te rog ajută-mă !
Te invit, Doamne Isuse, în inima mea
și Te primesc să fii Domnul
și Mântuitorul meu personal”.***

Când Îl vrei din toată inima pe Isus Cristos în viața ta, când prin credință crezi că Isus Cristos a murit pentru tine, crezi că El este Dumnezeu, că este Fiul lui Dumnezeu, El va intra în viața ta.

Duhul lui Dumnezeu va intra în viața ta, îți va schimba modul de a gândi, îți va schimba atitudinea, sentimentele și sistemul de valori. Te va transforma într-o ființă nouă.

Doar Dumnezeu te poate vindeca definitiv și ireversibil de viciul care te stăpânește acum.

***DA, EXISTĂ SPERANȚĂ
ȘI PENTRU TINE !***

*****

Radio Vocea Evangheliei - Timisoara

Tel. 004 - 0256 - 217.212

Mobil: 004 - 0728 - 276.516

004 - 0722 - 686.738

E-mail: rvetimisoara@hotmail.com

ciobotaioan@yahoo.com